

नाम् lesen können; vgl. XXXVI. 15, 16. अरावणास् (1. अरावणास्), LXXXVII. 6. धाम्नस् (1. धामनस्). Ueber दावन् s. zu V. 5. a.

Str. 5. Die Scholien bei Stev. सकृन्मदात्रां सकृन्मसंख्याकधनप्रदानां मध्ये क्रतुर्धनप्रदानस्य कर्ता । अतिप्रभूतं ददातीत्यर्थः । उक्थ्यो ऽतिशयेन स्तुत्यः । Rosen vergleicht mit क्रतु das Homerische *κράτος*, und über उक्थ्य bemerkt er, dass dieses von उक्थ stamme, und demnach « hymno dignus » bedeute. Vgl. Pān. V. 1. 67.

Str. 6. Die Scholien : प्राप्ते धने यावदपेक्षितं तावद्भुक्ता ततो ऽवशिष्टं धनं क्वचिद्विधिव्येण स्थापयामश्च । स्यादुत प्रेरचनं । भुक्ताद्विहिताच्च प्रकर्षणाधिकं धनं स्यात् — धीमहि = दधीमहि, Rosen.

Str. 7. c. Rosen schreibt सुत्रिगुणस् (Acc. Pl. Part. Perf. von त्रि) zusammen, im *Pada*-Texte werden die Worte aber getrennt. Es ist schwer zu sagen, ob सु zu त्रिगुणस् oder zu कृतम् (= कुरुतम्) zu ziehen ist. Bei Stevenson wird कृतम् durch कुरु erklärt; ich vermuthete aber, dass der Herausgeber die Endung तम् fortgelassen hat, weil er dieselbe für den Acc. des Pronomens gehalten hat. Aehnliche Missgriffe kommen bei ihm nicht selten vor.

Str. 8. a. Die Scholien bei Stev. नूनु अतिशयेन क्षिप्रं ।

b. Rosen: सिषासन्तीषु धीषु, locativi absoluti, « quum mentes nostrae vos adorare cupiant »; forma desid. r. सन्, vid. Pān. VI. 4. 42. VII. 2. 49. Conf. II. II. §. 15: कवयः सिषासन्तः « vates cultui divino addicti. — आ hat hier wohl die Bedeutung « beständig ».

Str. 9. a. Die Scholien : अश्नेतु व्याप्नेतु । Vgl. Westergaard u. अप् c. प्र.

c. सधस्तुति = सकृस्तुति « communis laus ». Pāṇini (VI. 3. 96.) führt nur zwei Composita (सधमाद् und सधस्थ) aus den *Veden* an, in denen सध = सकृ erscheint. Rosen.